

LIBRIS

We know
books

A defesa da alma: perigos e proteções no caminho espiritual

Copyright © 2023 by Vítor José Rodrigues

Copyright © 2023 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.

Reproducerea integrală sau parțială,

sub orice formă, a textului din această carte este posibilă

numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria Datcu

Design copertă: Răzvan Mera

Tehnoredactare: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RODRIGUES, VÍTOR JOSÉ

Apărarea sufletului: pericole și protecții pe calea spirituală /

dr. Vítor José Rodrigues; trad. din lb. portugheză de Iuliana Leonti. –

București: For You, 2024

Conține bibliografie

ISBN 978 606 639 645 5

I. Leonti, Iuliana (trad.)

159.9

DR. VÍTOR JOSÉ RODRIGUES

Apărarea sufletului

Pericole și protecții pe calea spirituală

Traducere din limba portugheză
de Iuliana Leonti

Editura For You

Cuprins

Introducere / 7

Capitolul 1 / **Note despre constituția
invizibilă a ființei umane** / 29

Capitolul 2 / **Cine are nevoie de apărare psihică
și cine nu?** / 43

Capitolul 3 / **Ce ne poate face vulnerabili?** / 94

Capitolul 4 / **Care sunt posibilele surse
de influență nocivă?** / 107

Capitolul 5 / **Cazul specific al atacurilor psihice** / 118

Capitolul 6 / **Arta apărării și protecției psihice
și spirituale** / 142

Capitolul 7 / **Exerciții spirituale** / 194

are repercusiuni asupra tuturor nivelurilor situate „dedesubt“ din punct de vedere vibrațional și este, în principiu, mai puternic și deplin. Tocmai din acest motiv, practicantul spiritual avansat are șanse mult mai mari să se apere și/sau să ceară și să obțină protecție decât cel mai puțin evoluat, deoarece nivelurile la care ambii au acces conștient sunt foarte diferite. În plus, voința disciplinată și puternică, mintea concentrată și antrenată, emoțiile purificate și corpul fizic sănătos și vitalizat contribuie mult la eficacitatea apărării și a solicitării de protecție.

Capitolul 1

Note despre constituția invizibilă a ființei umane

În această lucrare nu intenționez să prezint nicio dovadă a ceea ce afirm, care trebuie să fie testată de fiecare cititor în funcție de cunoștințele sale, experiența de viață, judecata rațională și (mai ales) răspunsul său interior intuitiv. Tocmai din acest motiv, voi explica în continuare ceea ce este, pentru unele tradiții ezoterice, constituția invizibilă – ascunsă pentru cei care nu sunt clarvăzători și/sau suficient de intuitivi – a ființei umane. De fapt, cea mai bună înțelegere a temei de bază abordate necesită o anumită cunoaștere prealabilă a ceea ce este această constituție, pe care o voi explica pe scurt în continuare. Desigur, cei interesați găsesc lămuriri complete în această privință în diferite cărți disponibile pe piața internațională, precum cele ale vechii Societăți Teosofice (scrise de autori precum Helena Blavatsky, Annie Besant, C.W. Leadbeater, Jinarajadasa, Powell), ale Școlii Arcane (de Alice Bailey), ale Școlii Antroposofice (Rudolf Steiner); ale Școlii Rozacru-ciene (dintre care un autor clasic este Max Heindel), ale Punctii Eliberării etc. De altfel, unele dintre aceleași idei apar, cu

terminologia diferită, în literatura budistă, în Vedele Indiei și în tradiția Yoga sau chiar în tradițiile șamanice.

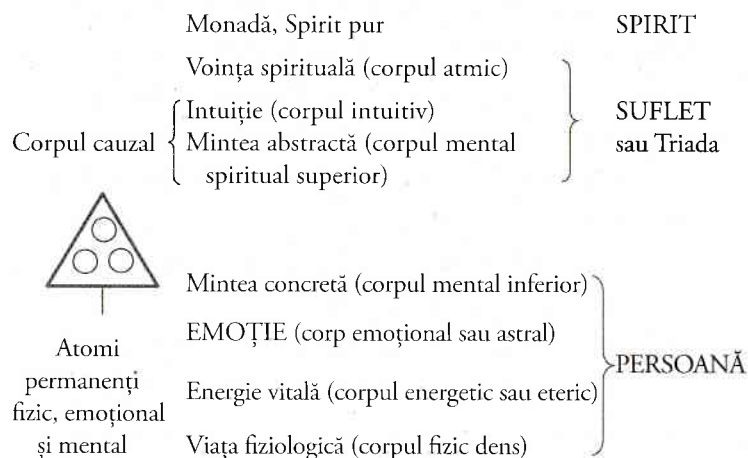
Știința actuală „exoterică“ (știința cunoscută și predată în universități sau școli superioare) ne vorbește despre trei stări ale materiei: solidă, lichidă și gazoasă. Ea descrie cu lux de amănunte constituenții minusculi ai ceea ce numim „materie“ sub forma unor molecule alcătuite din aranjamente de atomi, la rândul lor alcătuiți din aranjamente de microparticule. Totodată, ea admite că dedesubtul lumii fizice cunoscute există o lume latentă, potențială, care nu este „colapsată“ sau „materializată“ încă într-o formă detectabilă de către aparatul Fizicii, o lume numită eventual „cuantică“.

Tradiția ezoterică ne vorbește, în schimb, despre o substanță primordială infinit mai subtilă decât cea cunoscută în Fizică ale cărei desfășurări succesive ar da naștere la multiple niveluri de substanță, tot mai dense și vibrând cu frecvență tot mai joasă, până la ceea ce numim nivelul „fizic dens“, constituit tocmai din materia în stare solidă, lichidă și gazoasă. Există însă multe alte stări ale substanței, tot mai subtile, caracterizate prin vibrația tot mai rapidă a particulelor invizibile implicate. Este ceea ce îi permite tradiției ezoterice să vorbească despre diferite „corpuri“ sau „vehicule“ ale conștiinței, prin care ființa umană participă simultan la diferite niveluri de existență, deși nu este direct conștientă decât de nivelul fizic.

Astfel, ființa umană ar fi, după o imagine des folosită, ca un burete care este dens (substanță în stare solidă), dar care poate fi în același timp îmbibat cu apă (substanță în stare lichidă), aceasta conținând la rândul ei aer (stare gazoasă), cu aerul conținând, în mod invizibil, o altă substanță și mai subtilă și de vibrații mai înalte și așa mai departe. De fapt, se

vorbește despre 7 niveluri sau planuri de existență, fiecare dintre acestea fiind alcătuit din 7 subniveluri. Stările solidă, lichidă și gazoasă nu ar fi decât nivelurile mai puțin subtile și de frecvență vibratorie inferioară ale așa-numitului nivel „fizic“. Astfel, identificăm un prim nivel de existență al ființei umane format din substanțe solide, lichide și gazoase. Pe măsură ce trecem la stări tot mai subtile și rarefiate, ajungem la al patrulea eter, al treilea eter, al doilea eter și primul eter, utilizând denumirile antice. „Perispiritul“, termen folosit în tradiția spiritistă (sau corpul eteric, bioplasmatic, „energetic“, „psihosoma“, în alte terminologii), este alcătuit tot dintr-o substanță „fizică“, dar extrem de rarefiată, și reprezintă starea intermediară între organismul fizic al fiecărei ființe umane și „spiritul“ său.

Totuși, în diverse școli ezoterice, termenul „spirit“ desemnează principiul nemuritor al omului, „scânteia sa divină“, care este infinit mai subtil decât tot ceea ce se manifestă în ședințele de spiritism. Aceleași școli descriu o constituție mult mai complexă a ființei umane, nu doar corpul, perispiritul și spiritul. Iată-o aici sub forma unei scheme:

La această schemă trebuie să se adauge întotdeauna ideea că fiecare plan de existență este compus din diferite subplanuri. Ființele umane mai evoluate au tendința de a se raporta mai intens, să spunem așa, la planurile sau nivelurile superioare și, în cadrul acestora, la subplanurile mai subtile – în care sunt „polarizate” din punctul de vedere al conștiinței. Cei mai puțin evoluți tind să se raporteze în mod predominant la nivelurile „inferioare” și, în cadrul acestora, la subplanurile mai dense. Din acest motiv, se vorbește despre „fantomele” obișnuite ca fiind ființe „destruate” (deoarece nu mai au corp fizic) care „locuiesc” (în sensul în care conștiința lor este concentrată acolo) în „Astralul inferior”.

Din nefericire, este mult mai ușor să vezi sau să simți o ființă de vibrație joasă decât o ființă de vibrație înaltă (precum Hristos sau Buddha) deoarece aceasta din urmă se exteriorizează printr-o vibrație extrem de ridicată și, în general, o asemenea vibrație este foarte departe de percepția viabilă pentru ființa umană obișnuită. Omul trebuie să urce foarte sus la propriu (în sensul creșterii frecvenței vibratorii a corpurilor sale) înainte de a fi capabil să relaționeze direct și conștient cu Învățătorii Omenirii, cu excepția cazului în care, din anumite motive, aceștia decid să se facă vizibili sau palpabili pentru o anumită ființă umană. Într-un asemenea caz, ei vor acționa simultan asupra centrilor energetici și corpurilor sale – ridicându-le vibrația – și asupra corpului prin care ei se exteriorizează – coborându-i vibrația – pentru ca un contact conștient să devină realitate.

Toate acestea îi arată cititorului că nu poate fi considerat real simplul fapt că apare cineva într-o ședință de presupus „contact cu morții” pretinzând că este o Ființă Înaltă sau un

Sfânt. Aici, precum în multe alte chestiuni, este valabilă zicala „După roade se cunoaște pomul”. O Ființă Înaltă trebuie să aibă un motiv întemeiat, compatibil cu opera sa vastă în favoarea evoluției umane, ca să-i apară cuiva. Așadar, mesajul său trebuie să aibă o caracteristică specială și să producă o transformare pozitivă în receptor – în locul unor afirmații vagi, oarecum moralizatoare, cu efecte care pot fi dăunătoare pentru evoluția spirituală a receptorului mesajului prin „umflarea egoului” acestuia cu ideea că este atât de important, încât o ființă cu responsabilități față de omenire vine să îi adreseze mesaje.

Avem deja un indiciu: pentru oamenii care în stări modificate de conștiință au viziunea marilor maeștri spirituali există o modalitate de a „testa” ceea ce văd, într-o oarecare măsură. Privește-le ochii acestor așa-zisi „maeștri”. Dacă sunt luminoși, puri, frumoși, profunzi și iubitori, probabil este adevărat. Așadar, ferește-te de ochii ascunși sau stinși. În termeni ocultști, o entitate falsificatoare este capabilă să simuleze cu ușurință orice înfățișare (dată fiind plasticitatea substanței astrale pe care o manipulează pentru a i se manifesta cuiva) și reușește chiar, în unele cazuri, să imite destul de bine culorile frumoase care corespund frecvențelor vibratorii înalte. Dar nu am auzit niciodată de cineva capabil să imite în totalitate aspectul unei ființe luminoase. Adesea, căutând privirea falsificatorului pentru a-i cunoaște natura, persoana interesată va constata că înfățișarea acestuia se schimbă și că apare cu o privire înfricoșătoare, chiar respingătoare.

Recunoaștem că ființele umane se reîncarnează. Acest lucru înseamnă că există ceva din ele care colectează rodul experienței fiecărei vieți umane și îl exteriorizează din nou

într-o viață viitoare. În schema prezentată, ceea ce se reîncarnează este sufletul, care se exteriorizează din nou ca persoană în fiecare viață succesivă. Așadar, în viața următoare nu voi fi aceeași persoană, ci persoana care voi fi va fi determinată de suma experienței – și de liniile energiei eliberate – în timp ce am fost persoana care sunt în prezent. De fapt, în esență sunt Spirit care se exteriorizează în Suflet, care, la rândul său, se exteriorizează în vieți succesive ca Persoană cu corp fizic temporar, emoții și corp emoțional, gânduri și corp mental, precum și corp energetic care mediază între partea mea mai subtilă și corpul meu „dens”, cu propria fiziologie.

Corpul energetic (eteric) este alcătuit dintr-o rețea de mii de canale energetice minuscul și din 7 centri energetici principali, chakrele, atât de des menționate în literatura contemporană. În funcție de starea lor, acești centri energetici influențează funcționarea principalelor plexuri nervoase și a glandelor endocrine ale corpului fizic și produc o stare mai mult sau mai puțin sănătoasă și favorabilă activității evolutive a sufletului. Starea fiecărei chakre este determinată de karma din viețile anterioare, de activitatea fizică, emoțională și mentală a omului în fiecare viață și de influența mediului înconjurător. La rândul ei, ea poate să interacționeze cu viața mentală și fiziologică a fiecărei ființe umane și să producă efecte asupra acesteia.

Însă trebuie să menționăm un lucru: unii clarvăzători care văd la nivel eteric cred că sunt în măsură să aprecieze aproape orice din ceea ce observă despre o anumită ființă umană și consideră că sunt capabili să o „trateze” prin „aliniera” sau stimularea chakrelor. Dar aceasta poate fi o greșeală nefastă. Un clarvăzător foarte competent și-ar da seama că există

centri energetici corespunzători și în corpurile astral și mental ale fiecărei ființe umane și că este posibil ca lucrurile să fie aparent bune sau rele într-un plan de existență și într-un corp fără să fie la fel în alt corp. Uneori, tratamentul la nivel eteric funcționează doar ca paliativ temporar și ascunde chiar problemele existente la nivel emoțional sau mental. Să fim moșteniți: fiecare dintre noi este atât de complex și are o arie atât de largă de care nu este conștient, încât cunoașterea completă de sine este imposibilă. Când cineva mă cunoaște foarte bine, el este probabil Iluminat. Dacă eu mă cunosc foarte bine, înseamnă că sunt Iluminat. Poate acesta este motivul pentru care tradițiile mistice insistă asupra necesității de a nu le judeca pe alte ființe umane (și nici măcar pe noi înșine), deoarece numai o ființă divină este capabilă să facă acest lucru în mod minim complet și corect.

Corpul astral este sediul ascuns al emoțiilor. Poate tocmai din acest motiv se mai numește și „corp senzorial” – întrucât emoțiile constituie modalități de reacție la mediul înconjurător (extern și/sau „intern” al organismului fizic, dar și extern și intern al corpurilor subtile) și ne ajută să atribuim valori evenimentelor din viața noastră fizică, mentală și relațională. Corpul astral reacționează la partea psihică a lucrurilor la fel de mult precum la partea fizică. Iată de ce este posibil să ne simțim rău în medii „poluate” din punct de vedere psihic, fără să știm în mod conștient de ce. În plus, corpul astral este extrem de plastic și maleabil, precum materia astrală, și, așadar, poate fi modelat de cel care îl folosește în mod conștient pentru a da naștere mai multor înfățișări diferite.

Corpul mental concret, de care cei mai mulți dintre noi sunt doar vag conștienți, este sediul obișnuit al gândirii, așa

cum o înțelegem noi. Deoarece o parte dintre ființele umane actuale sunt polarizate doar în subplanurile inferioare ale planului mental și energia lor este în esență „centrată“ în acest corp, activitatea lor mentală nu este cu adevărat creatoare, ci reprezintă în principal repetarea și recombinația amalgamului de gânduri disponibile în mediul mental. Conturul geometric, strălucirea și coloritul corpului mental al unui adevărat creator le apare clarvăzătorilor și nu este surprinzător că este de o calitate foarte diferită de cea observată la muritorii obișnuți din zilele noastre.

În această lucrare presupun ca realitate existența procesului de reîncarnare, prin care evoluăm în experiențe de viață succesive în care ne confruntăm cu produsul karmic al activităților desfășurate cu și în corpul mental, emoțional și fizic din viețile anterioare. Mai mult, oglinda vieții fizice ne redă treptat o imagine tot mai fidelă a ceea ce suntem și a ceea ce facem. Astfel, devenim progresiv mai conștienți de relația dintre viața interioară, în profunzimea ei, și reflectarea ei în constituție, aptitudini, tendințe. Sediul procesului de reîncarnare este așa-numitul „corp causal“, alcătuit din substanță din planurile mentale (în subplanurile sale superioare) și intuitiv. Acesta conține unități substanțiale și energetice numite „atomi permanenți“, care constituie în fiecare nouă viață sămânța, vortexul energetic plin de informații care dă naștere noilor corpuri.

De fapt, în fiecare viață apar noi corpuri (și o nouă persoană) pe baza tendințelor acumulate în corpul causal. Noua persoană va fi astfel o altă reflectare a sufletului sau a triadei spirituale, exteriorizarea Spiritului, la rândul ei. În mijlocul impermanenței despre care vorbește tradiția budistă există, astfel, grade relative de permanență și structuri mai durabile

decât simpla personalitate umană tranzitorie. Esența ființei noastre se dezvăluie în viețile succesive prin intermediul înfățișărilor pe care le luăm. În fiecare nouă încarnare nu mai suntem aceeași persoană, ci suntem același Suflet în ascensiune evolutivă. La nivel superior, totul este condus de Spiritul Etern, despre care nu pot să spun mai mult decât că a existat dintotdeauna, că este realitatea noastră adevărată și supremă și că, întrucât există în interiorul și dincolo de Spațiul-Timp, nici măcar nu se poate spune că participă la procesul de reîncarnare.

De ce discut despre toate acestea într-o carte despre apărarea psihică? Dintr-un motiv extrem de concret: posibilitățile atacatorilor și eventualele influențe nedorite se mișcă în planurile eteric, astral (emoțional) și, într-o anumită măsură, mental concret. Totuși, ei se află în letargie sau nici măcar nu există, sub formă de centri de conștiență, în planurile superioare. De aceea le este imposibil să atace direct Sufletul și cu atât mai puțin Spiritul – și de aceea Sinele nostru profund este cel mai sigur refugiu în fața oricărui atac. Nu întâmplător, fraza mistică „Domnul este întărirea mea“ (*Psalmi* 17, 1) răsună ca adevăr în inima noastră intuitivă: de fapt, latura divină, Sufletul din noi, care ne introduce la „Tatăl Ceresc“, scânteia divină nemuritoare, Monada, este de neatins. Este făcută din acea esență pe care focul nu o arde, impuritatea nu o întunecă, fierul nu o taie...

Se spune că energia sufletului animă personalitatea umană printr-un curent energetic dual care corespunde simultan laturii de Viață și laturii de Conștiență din noi. Voința spirituală este asociată cu Viața și vitalitatea și este „ancorată“ sau întemeiată în inimă, în timp ce Conștiența este „ancorată“

sau întemeiată în creier. Când o persoană suferă de demență senilă, firul Conștiinței a fost deja retras în mare parte, dar rămâne firul Vieții. Când o persoană moare, firul Vieții este retras. În tradiția ezoterică, diferitele tehnici menite să producă expansiuni ale conștiinței (de exemplu, meditație de diferite tipuri, dans sacru, rugăciune, tehnici de respirație) o ajută de fapt pe ființa umană să „construiască Antakarana“, adică să „construiască“ în mod conștient puntea de legătură între personalitatea umană și sufletul său. De fapt, în terminologia hindusă, firul conștiinței este denumit „Antakarana“, în timp ce firul vieții este denumit „Sutratma“.

Desigur, în cele din urmă, fiecare dintre noi care parcurge în mod conștient și intenționat Calea Evoluției și a Slujirii va deveni conștient de rădăcina profundă a vitalității (Respirației) și a Conștiinței sale. Pe măsură ce reușește acest lucru, devine treptat aspirant, apoi discipol al Maeștrilor Înțelepciunii din planurile superioare și, în cele din urmă, inițiat. În final, va obține eliberarea din Roata Vieții (din ciclul reîncarnării), precum și puterea și înțelepciunea iubitoare care îl vor transforma într-un eventual izbăvitor. Cu toții descoperim treptat cine suntem cu adevărat pe măsură ce ne cufundăm în adâncuri pentru a găsi rădăcina Respirației care ne dă viață și a Conștiinței care ne modelează esența în vieți succesive.

Fiecare corp este în același timp receptorul impulsurilor energetice provenite de la niveluri mai subtile și sursa impulsurilor energetice care produc acțiuni de diferite tipuri. În măsura în care conștiința internă se identifică momentan cu un corp (de exemplu, mental, emoțional sau chiar fizic), acel corp va părea singura și adevărata sursă de acțiune. Dacă, însă, se dezidentifică de corpuri, conștiința devine liberă să

găsească alte surse de impulsuri pentru acțiune. În cele din urmă, ea va putea să descopere Respirația din spatele energiilor corporale sau chiar să se hrănească din sursa apei Vieții. Iată de ce practicile de abstractizare și interiorizare sistematică, precum cele ale sistemelor de Meditație și/sau de Rugăciune, au ca scop, înainte de toate, să conducă Ființa Umană profundă la dezidentificarea de corpurile sale exterioare și la întâlnirea cu Lumina cea extinsă din interiorul său. Omul trezit știe că în spatele spiritului cotidian al multora se ascunde dorința secretă și inconștientă (pentru personalitatea exterioară) de a se întoarce la Casa Tatălui, adevăratul „refugiu“ al budiștilor. În spatele nenumăratelor căutări și dorințe se ascunde Cererea fiului risipitor. În spatele multor plăceri se ascunde căutarea plăcerii unificate și sfinte care constă în a bea din adevăratul Graal.

Din perspectiva încă dominantă în psihologia de astăzi, ființa umană este, în esență, un animal inteligent, a cărui capacitate de învățare, unică în regnul animal, îl face mult mai mult un produs al educației și culturii în care se naște și crește decât un produs al instinctului. Tot potrivit aceleiași perspective, istoria rasei umane este istoria adaptării lui *Homo Sapiens Sapiens* la mediul său fizic până la atingerea, în zilele noastre, a unor niveluri uimitoare de stăpânire și capacitate de a transforma lumea naturală cu ajutorul instrumentelor tehnologice. Din acest punct de vedere, noi toți suntem niște animale condamnate să ne gestionăm singuri prin imperativele supraviețuirii biologice, fie ca indivizi, fie ca specie, și existăm doar ca aglomerări de celule fizice. Gândirea este segregarea creierului și nimic mai mult, iar conștiința este un fel de epifenomen rezultat din sinteza momentană a activității